

DEDE KORKUT

Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi
Cilt 7, Sayı 16 (Ağustos 2018), s. 1-7.
DOI: 10.25068/dedekorkut170
ISSN: 2147-5490, Samsun- Türkiye

Özgün Makale/ Original Article

Geliş Tarihi: 04. 05. 2018
Kabul Tarihi: 18. 06. 2018

Özne Türleri mi, Öznenin Özellikleri mi?

The Types Of The Subject Or The Features Of The Subject

Salim KÜÇÜK* - Ülkü ÜNAL**

Öz

Özne, cümle denilen dil birliğinin yüklemden sonra gelen ikinci önemli unsurudur. Türkiye Türkçesi'nde öznenin tanımında, ne olduğunda genel hatlarıyla uzlaşan yazılı kaynaklar; öznenin türleri konusunda ise uzlaşmamıştır. Bunun nedeni öznenin özelliklerinin dilbilgisi ve cümle bilgisini konu edinen çalışmalarda hâlâ bütün yönleri ile net olarak ortaya konulamaması ve belirlenememesidir. Bu çalışmada öznenin özellikleri mevcut dil bilgisi, söz dizimi kitapları, roman, hikâye vb. çalışmalardaki cümle örneklerine dayalı olarak betimlenmiş ve Türkiye Türkçesi'nde özne türlerine dayalı yapılan sınıflandırmaların aslında öznenin özelliklerini oluşturduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: özne, özne türleri, öznenin özellikleri, Türkiye Türkçesi.

Abstract

The subject is the second important element that comes after the predicate of the language unit called the sentence. In Turkish language of Turkey, written sources agree in general terms with the definition of the subject and what the subject is but they do not agree on the types of the subject. The reason for this that the features of the subject cannot be clearly defined and determined in all aspects of the studies that are about the grammar and sentence knowledge. In this study, the features of the subject are defined based on the sentence examples of the available grammar, syntax books, novels, stories etc. and it is concluded that the classifications made based on the types of the subject actually create the features of the subject.

Keywords: Subject, the types of the subject, the features of the subject, Turkish language of Turkey.

*Doç. Dr., Ordu Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Ordu-Türkiye. El-mek: sakucuk@hotmail.com

** Türkçe Öğretmeni, Züfer Mustafa Eriş Ortaokulu, Bulancak/Giresun. El-mek: ulkuunal8028@gmail.com

Giriş

Özne, cümlede yargıyı gerçekleştiren ya da oluşun, durumun içinde olan; kendisinden bahsedilen, yargıya konu olan; cümlede bazen sözcük ya da sözcük grubu olarak yer alan bazen de yüklemdeki kişi eki ile kendini gösteren, derin yapıda her zaman var olan yüzey yapıda ise bazen gösterilmeyen/gösterilemeyen cümlelerin yüklemden sonraki ikinci önemli unsurudur.

Yazılı kaynaklarda öznenin tanımında genel hatları ile uzlaşımakla birlikte öznenin türleri konusunda farklı görüşler ve sınıflandırmalar ortaya çıkmaktadır:

Hikmet Dizdaroğlu; *gerçek, sözde, seslenmeli, ortak, örtülü, açıklamalı, yinelenmiş, pekiştirilmiş ve kalıplaşmış* özne olmak üzere farklı dokuz özne türünden söz etmektedir. (Kükey, 2005: 142) Vecihe Hatipoğlu; *gerçek, sözde, örtülü, belirsiz, ortak, pekiştirmeli, bağlaçlı, açıklayıcıdan, seslenmeli, kayan ve bildirme koşacıyla* özne olmak üzere farklı on bir özne türünden söz etmektedir. (Kükey, 2005: 142) Tahsin Banguoğlu; *gerçekte, güçte/mantıkça/gramerce, dönük, karşılıklı, ortaklaşa, ettiren, olduran kimse* olmak üzere farklı yedi öznenen bahseder. (Banguoğlu, 2015: 543-546) Nurettin Koç; *gerçek, sözde, örtülü, belirsiz* özne olmak üzere farklı dört öznenen bahseder. Haydar Ediskun ve Mazhar Kükey; *özne ve sözde özne* olmak üzere iki farklı öznenen söz etmektedirler. (Kükey, 2005: 143) Günay Karaağaç; *durağan, etken, edilgen, bilinmez* özne olmak üzere dört farklı özne tespit etmiştir. (Karaağaç, 2011: 120-121) Şahap Bulak; *açık ve gizli* özne olmak üzere iki farklı öznenen söz eder. Muhittin Bilgin; *gerçek, sözde ve örtülü* özne olmak üzere üç farklı özneye işaret etmektedir (Bilgin, 2002: 453-462) Mehmet Özmen özne türleri açısından fiil cümlelerini ve isim cümlelerini ayrı değerlendirir, fiil cümlelerinde *etken, dönüşlü, işteş, edilgen, ettirgen* ve *saklı* özne olmak üzere altı farklı özne olabileceğini savunur. (Özmen, 2013: 20-34) Tufan Demir; *özne, sözde ve örtülü* özne olmak üzere üç farklı öznenen bahseder (Demir, 2004: 368-369) Çiğdem Usta *derin ve yüzey* özne olmak üzere iki farklı öznenen, ayrıca yüzey öznenin *açık ve boş* özne olmak üzere iki şekilde olabileceğinden bahseder. (Usta, 2014: 159-169) Halil İbrahim Delice sadece kılış fiilleri ile kurulan cümlelerin öznesinin olduğunu savunmuş ve *gerçek, dolaylı, pekiştirmeli, gizli, yaptıran ve yapan* özne olmak üzere beş farklı özne türü tespit etmiştir.

Mehmet Hengirmen, Mustafa Özkan ve Veysi Sevinçli özne kavramında sadece *sözde öznenen* bahsederken (Özkan, Sevinçli, 2015: 124-136) Neşe Atabay, Sevgi Özel ve Ayfer Çam etken ve isim cümlelerinin öznesi olduğunu, cümlede *ortak ve örtülü* özne olabileceğini savunmaktadırlar. (Atabay, Özel, Çam, 2003: 31-50)

Muharrem Ergin, Doğan Aksan ve Leyla Karahan özne türleri ile ilgili bir sınıflandırma yapmamışlardır. (Ergin, 1990: 377; Karahan, 1993: 49; Aksan, 1995: 286) Ahmet Cevat Emre ve Kaya Bilgegil özne kavramı ile ilgi bilgi verirken özne türlerine ilişkin bir sınıflandırmaya gitmemişlerdir. (Emre, 1954: 112; Bilgegil, 2014: 22-30)

Abdurrahman Tariktaroğlu'ya göre Türkçede *sözde ve örtülü* özne yoktur, özne ya vardır ya yoktur ya da gizlidir. (Tariktaroğlu, 1996: 192-194) Nurettin Demir ve Emine Yılmaz'a göre söz diziminde özne ya vardır ya da yoktur. (Demir, Yılmaz, 2014: 240-241) Zikri Turan'a göre özne türleri diye bir şey yoktur. (Turan, 1999: 73-85) Nuh Doğan'a göre ise söz diziminde *etken, gerçek, sözde* gibi özne türlerinin olması dil bilimsel açıdan mümkün değildir. (Doğan, 2015: 295-314)

Ünal, incelediği yazılı kaynaklarda birbirinden farklı toplam yirmi altı özne türü tespit etmiştir. Ayrıca aynı özne türünün *örtülü/gizli/dolaylı özne* şeklinde farklı terimler ile isimlendirildiğine ve bu farklı isimlendirmelerle özne türü sayısının otuz beşe kadar çıkabileceği sonucuna ulaşmıştır. (Ünal, 2017: 19-31)

1. Öznesiz Cümle Olur mu?

Özne türleri ile ilgili sınıflandırmaların bir cümlenin mutlaka öznesi olması gerektiği düşüncesinden kaynaklandığı görülmektedir. Öznesiz cümlelerin olabileceği görüşü özne türleri ile ilgili karmaşayı da ortadan kaldıracaktır.

Dilcilerin *belirsiz/bilinmez/gizli özne* terimleri ile adlandırdıkları özneler söz diziminde sözcük/ sözcük grubu ya da ek olarak yer almayan bir ögenin adlandırılmasıdır. Muharrem Ergin, Leyla Karahan, Mustafa Özkan, Veysi Sevinçli, Mazhar Kükey, Muhittin Bilgin, Şahap Bulak ve Alpaslan Ertürksoy'a göre *edilgen-geçişsiz (meçhul) fiiller* ile kurulmuş cümleler öznesiz cümlelerdir. (Ergin, 1990: 377; Karahan, 1993: 50; Bilgin, 2002: 456; Ertürksoy, 2005: 38-39; Kükey, 2005: 142; Bulak, 2013: 1101-1126; Özkan ve Sevinçli, 2015: 124-136) Söz diziminde olmayan bir ögenin varmış gibi düşünülmesine gerek yoktur. Dolayısıyla bu cümleler öznesiz cümlelerdir.

Mahmud Şevket Paşa ve Enver Bey Dersaadet'e gelinceye kadar herhangi bir hücumu izin verilmedi. (AÜ)

Korkularını alt etmemiş bir file güvenilmezdi. (EŞ)

İşte bu sebepten kararlı davranıldı. (AÜ)

Dilcilerin *sözde özne/güçte kimse* terimleri ile adlandırdıkları öge cümlede işi yapan değil, işten etkilenen, nesne görevinde olan ögedir. *Sözde özne/güçte kimse* terimlerini ileri süren dilciler de bu öznenin gerçek bir özne olmadığını, aslında nesne olduğunu, sadece şekle dayalı bir özne olduğunu kabul etmektedirler. Bir öge hem nesne hem özne olamayacağına göre edilgen-geçişli fiiller ile kurulan cümleler aslında birer öznesiz cümledirler. Ahmet Cevat Emre, Kaya Bilgegil, Neşe Atabay, Sevgi Özel, Ayfer Çam, Nurettin Demir, Emine Yılmaz, Kerime Üstünova ve Şahap Bulak, Delice'ye göre de edilgen fiiller ile kurulan cümleler öznesiz cümlelerdir. (Emre, 1954: 119; Delice, 1998: 206; Atabay, Özel ve Çam, 2003: 31-50; Üstünova, 2006: 241; Bulak, 2013: 1101-1126; Bilgegil, 2014: 29; Demir ve Yılmaz, 2014: 240-241)

Ağam, bu hayvan terbiye edilmemiş. (EŞ)

Nice kılıçlar elimde parçalandı. (OT)

Peş peşe cinayetler de işlenmişti. (AÜ)

Dilcilerin *örtülü/gizli özne* terimleri ile ifade ettikleri ögede cümledeki yargıyı gerçekleştirenden ziyade yargının nasıl gerçekleştiği belirtilmektedir. Mehmet Özmen'e göre bu tür cümlelerde, zarf tümleçlerinin ya da dolaylı tümleçlerin altında özne aramaya gerek yoktur. (Özmen, 2010: 343) Bu öge özne değil, zarf tümlecidir. Bir öge hem zarf tümlecisi hem de özne olamayacağına göre bu cümleler öznesiz cümlelerdir.

Hırsızlar polis tarafından yakalandı.

İmparator Flavius Petrus Sabbatius Justinianus tarafından yaptırılmış. (OT)

Belli ki havadis aynı kişi tarafından kaleme alınarak sunulmuştu. (AÜ)

Neşe Atabay, Sevgi Özel, Ayfer Çam ve Şahap Bulak'a göre kalıplaşmış ifadeler öznesiz cümlelerdir (Atabay, Özel ve Çam, 2003: 31-50; Bulak, 2013: 1101-1126).

*Geçmiş olsun.
Sağlık olsun.*

Anlamca kaynaşmış birleşik fiiller bünyelerinde özne barındırıyorsa bu fiillerle kurulan cümlelerde özne yoktur. Neşe Atabay, Sevgi Özel, Ayfer Çam, Selma Gülsevin ve Alpaslan Türksoy bu tür cümlelerde öznenin olmadığı görüşündedir. (Atabay, Özel ve Çam, 2003: 31-50; Ertürksoy, 2005; 38-39; Gülsevin, 2011: 200)

*Babasının aldığı hediyeği görünce etekleri zil çaldı.
Çocuğun hâline içim sızladı.*

Kısacası cümlenin yüzey yapısında, söz diziminde öznenin olması bir zorunluluk değildir. Öznesiz cümleler de vardır. Buna göre meçhul fiiller ve edilgen-geçişli fiiller ile kurulan cümleler, bazı kalıplaşmış ifadelerden oluşan cümleler, bünyesinde özne barındıran anlamca kaynaşmış fiiller ile kurulan cümleler öznesiz cümlelerdir.

2. Özne Türleri mi, Öznenin Özellikleri mi?

Dilcilerin açıklayıcıdan özne, pekiştirmeli özne, bağlaçlı özne, ortak özne vb. olarak sınıflandırdıkları özne türleri ayrı bir özne türü değil, öznenin özellikleridir. Öznenin özelliklerinin ayrı ayrı özne türü olarak ele alınması ise öznenin net olarak anlaşılmasını güçleştirmekte ve bir terim karmaşasına neden olmaktadır. Bu durumda sıfat tamlaması olan özne, isim tamlaması olan özne, zamir olan özne, fiilimsi olan özne şeklinde adlandırmalar da yapılabilir. Bu durum cümlenin diğer öğeleri için de geçerli olabilir.

Özne bazı cümlelerde açıklayıcı durumunda olan ara sözlerle de kullanılır. Delice bu yapıları cümle dışı unsur olarak kabul eder. (Delice, 1998: 207) Cümlede özne ile ilgili açıklayıcıların bulunması özneyi farklı bir ad ile ifade etmeyi gerektirmez. Dolayısıyla açıklamalı özne, açıklayıcıdan özne gibi terimler ile ifade edilen özneler ayrı birer özne çeşidi değil, öznenin özellikleridir.

*Annem-en fedakâr kadın- beni hep düşünür.
Ertuğrul- çocukluk arkadaşım- yurt dışına gitti.*

Delice'ye göre fiilin çatısına bakarak özne türü belirlemek gereksizdir. (Delice, 1998: 208) *Dönük kimse, dönüşlü özne, karşılıklı kimseler, ortaklaşa kimse, işteş özne, ettiren kimse, ettirgen özne, olduran kimse* terimleri ile adlandırılan özneler ayrı birer özne çeşidi değil, fiil çatılarına göre öznenin özellikleridir.

*Ayşe o gün süslenmişti.
Atlar tepişir.
Turgut mimara plan çizdirmiş.*

Seslenmeli özne terimi ile adlandırılan özne ayrı bir özne çeşidi değil ancak öznenin bir özelliği olabilir. Ayrıca hitaplar cümle dışı unsur olarak kabul edildiğinden (Karahan, 1993: 51; Delice, 1998: 205) cümle ögesi olarak değerlendirilemezler.

Çocuklar bakın... (İÖ)

Türkiye Türkçesinde tek bir özne vardır. Onu da *gerçek özne* adıyla nitelendirmeye gerek yoktur.

Türkiye Türkçesinde özne, yüzey yapıda bir sözcük ya da sözcük grubu olarak yer alabilir.

*“Milleti yapan mazidir.” der Cemil Meriç; her zamanki isabet ve bilgeliğiyle. (İP)
Setterhan kemerini, heybesini başucuna koyup da yatağa uzandığında o kâğıdı bir kez daha okumak istedi. (NB)*

Türkiye Türkçesinde bazı cümlelerde özne, yüzey yapıda bir sözcük ya da sözcük grubu olarak yer almaz, yüklem aldıkları kişi ekinden anlaşılır. Konuşur-yazar ve dinleyici-okuyucu bağlamdan hareketle kişileri kodlar.

*Sonbaharda diplomamı almak için Tebriz’e geleceğim. (NB)(Ben-Piruz)
O gün akşam çayını kampın ucundaki ağaçların altında içmeye karar vermişlerdi. (İO)(Onlar- Şerife, Nilgün)*

Türkiye Türkçesinde söz diziminde özne ister sözcük veya sözcük grubu olarak ister yüklemdeki kişi eki olarak yer alsın, bunların birbirinden hiçbir farkı yoktur, bu nedenle birbirlerinden ayrı değerlendirilemezler.

- a. *Kirkor Usta gülümsedi. (NB)*
- b. *Gülümsedi. (o- Kirkor Usta)*
- c. *Yerimden doğruluyorum. (ben) (NB)*
- d. *Ben yerimden doğruluyorum.*

a’daki özne **b’deki** öznenen, **c’deki** özne **d’deki** öznenen farklı değildir.

Özne, sıralı ve bağlı cümlelerde ortak olabilir.

*Müzeyyen çok ciddi ve hırslı, böyle giderse yakında öğrenecek. (İO)
Şükriü Amca, onların bu fikrini de pek beğenmiş ve kampın pikabıyla kamyonetini bu gezi için çocuklara vermişti. (İO)*

Özne çokluk ve iyelik eklerini alabilir. (Karahan, 1993: 49; Banguoğlu, 2015: 526)

*Karatuğlar, bu adamın her adımını tetkik etsinler. (OT)
Atalarımız, İstanbul’un en elim hadiselerinden ikisini, bir çınar ağacı ekseninde yaşamıştır. (İP)*

Boz, farklı bakış açılarıyla ve eksiltileme yoluyla durum biçimbirimlerinin sayısının değişebileceğinin tartışılması gerektiğini belirtmektedir (Boz, 2009: 2376). Farklı özne türlerinden söz edildiğinde öznenin alabileceği durum biçimbirimleri değişebilir. Türkiye Türkçesinde tek bir öznenin olduğu düşüncesi öznenin alabileceği durum biçimbirimleri konusuna da açıklık getirecektir.

Baydar, öznenin “+dan” durum biçimbirimini alabileceğini belirtir, (Baydar, 2008: 21) Ünal, “+dan” durum biçimini alan özneler incelendiğinde “+dan” durum biçimbiriminin bu öznelerde asli görevi olan ayrılma, çıkma görevinde değil, “+ın” tamlayan ekinin yerine kullanıldığını belirtir. (Ünal, 2017: 17)

- Kekten arttı. (Baydar, 2008: 21) (kekin bir kısmı)*
- Elbisemden bu mağazada yok. (elbisemin benzeri)*

Özne, “de, bile” bağlaçları ve dönüşlülük zamiri ile birlikte söz diziminde kullanılabilir.

Öğretmenim bile bana kızdı

Vatanı için fedakârlıktan kaçınmayanlara, **vatan da** fedakârlıktan kaçınmamalı.(AÜ)

Doktorun kendisi söyledi

Kıscacası *açıklayıcıdan özne, pekiştirmeli özne, bağlaçlı özne, ortak özne, dönük kimse, dönüşlü özne, karşılıklı kimseler, ortaklaşa kimse, işteş özne, ettiren kimse, ettirgen özne, olduran kimse, seslenmeli özne* gibi terimler ile ifade edilen kavramlar öznenin türü değil özellikleridir.

Sonuç

Öznenin özellikleri tam olarak tespit edilirse öznenin türlerinin olamayacağı görülecektir. *Sözde, örtülü, açıklayıcıdan, pekiştirmeli, bağlaçlı, ortak, gizli, belirsiz özne* gibi terimler ile ifade edilen özne türleri aslında öznenin birer özelliğidir. Hitap unsurları cümle dışı unsur olduğu için ayrı bir özne türü olarak düşünülemez.

Diğer yandan her cümlenin mutlaka öznesi olması gerekir düşüncesi de farklı özne türlerini ortaya çıkarmıştır. Derin yapıda olan özne ek ya da sözcük/sözcük grubu olarak her zaman söz diziminde yer almaz. Söz diziminde olmayan bir ögenin gösterilmesi mümkün değildir. Meçhul fiiller ve edilgen-geçişli fiiller ile kurulan cümleler, bazı kalıplaşmış ifadelerden oluşan cümleler, bünyesinde özne barındıran anlamca kaynaşmış fiiller ile kurulan cümleler öznesiz cümleler kabul edilmelidir.

Sonuç olarak öznenin özelliklerinin net olarak ortaya konulması ve anlaşılması Türkiye Türkçesinde aynı zamanda özne türleri karmaşasını da ortadan kaldıracaktır.

Kaynaklar

- Aksan, D. (1995). *Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Atabay, N., Özel, S., Çam, A., (2003). *Türkiye Türkçesinin Söz Dizimi*, İstanbul: Papatya Yayıncılık.
- Banguoğlu, T. (2015). *Türkçenin Grameri*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Baydar, T. (2008). +Dan Ekli Özne Üzerine, *Türk Dili Dergisi*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları, S.679, 19-29.
- Bilgegil, M. K. (2014). *Türkçe Dilbilgisi*, Konya: Salkımsöğüt Yayınevi.
- Bilgin, M. (2002). *Anlamdan Anlatıma Türkçemiz*, Ankara: T.C. Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Boz, E. (2009). Türkiye Türkçesinde Özne Durum Biçimbirimi Alabilir mi?, *Turkish Studies, International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 4/3, 2371-2377.
- Bulak, Ş. (2013). Özne Türleri Üzerine, *Turkish Studies, International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8/1, 1101-1127.
- Delice, H. İ. (2012). *Türkçe Sözdizimi*, İstanbul: Kitabevi Yayınları.
- Delice, H. İ. (1998). Türkçe Sözdiziminde Özne, *Türklük Bilimi Araştırmaları*, S.6, 191-208.
- Demir, N. & Yılmaz, E. (2014). *Türk Dili El Kitabı*, Ankara: Grafiker Yayınları.
- Demir, T. (2004). *Türkçe Dilbilgisi*, Ankara: Kurmay Yayınevi.
- Doğan, N. (2015). Türkçede Özne Seçme Hiyerarşisi, *Dil Araştırmaları*, S.17, 159-177.
- Doğan, N. (2015). Türkiye Türkçesi Söz Diziminde Özne Sorunu- Dil Bilimsel Bir Yaklaşım, *Turkish Studies, International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 10/12, 295-314.
- Ediskun, H. (2005). *Türk Dilbilgisi*, İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Emre, A. C. (1954). Türkçede Cümle, *TDAY-Belleten*, 105-180.
- Ergin, M. (1990). *Türk Dil Bilgisi*, İstanbul: Bayrak Basım Yayınları.

- Ertürksoy, A. (2005). *Türkiye Türkçesinde Cümlede Özne*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon: Kocatepe Üniversitesi.
- Hatiboğlu, V. (1972). *Türkçenin Sözdizimi*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Karaağaç, G. (2015). *Dil Bilgisi ve Anlam Bilgisi Çözümlemeleri*, Ankara: Akçağ Yayınları.
- Karaağaç, G. (2011). *Türkçenin Söz Dizimi*, İstanbul: Kesit Yayınları.
- Karahan, L. (1993). *Türkçede Söz Dizimi*, Ankara: Akçağ Yayınları.
- Koç, N. (1990). *Yeni Dilbilgisi*, İstanbul: İnkılâp Kitapevi.
- Kükey, M. (2005). *Türkçenin Dilbilgisi 2*, Samsun: Cem Ofset Yayıncılık.
- Özkan, M. & Sevinçli, V. (2015). *Türkiye Türkçesi Söz Dizimi*, İstanbul: Akademik Kitaplar.
- Özmen, M. (2013). *Türkçenin Sözdizimi*, Adana: Karahan Kitabevi.
- Özmen, M. (2010). Özne Üzerine Düşünceler, *Türk Dili Üzerine Makaleler*, Ankara: Akçağ Yayınları, 335-346.
- Tariktaroğlu, A. (1996). Türkçede Özne Sorunu, *Türk Dili*, S.536, 192-194.
- Turan, Z. (1999). Öznenin Cümledeki Kimlik Problemi, *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, S.13, 73-85.
- Usta, Ç. (2014). Özne Türlerinin Tasnifine Dair Bir Öneri, *Karadeniz Araştırmaları*, S.40, 159-169.
- Ünal, Ü. (2017). *Türkiye Türkçesinde Özne Kavramı ve Özneyi Oluşturan Kelime Grupları*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ordu: Ordu Üniversitesi.

